

## לאכול מעץ החיים

## א. בראשית פרק ב-ג

## ו. הרב אליהו דסלר, מכתב מאליהו, חלק ד עמוד 115

העניין הוא שהעץ הוא הכלי להוצאת הפרי - "טעם העץ כטעם הפרי", פירושו שלא יהי בכלי שום שינוי אלא כל כולו מסור לתכלית, עד שאפילו טעם משלו אין לו. כתוב בספרים הקדושים ששינוי הארץ מהציווי הוא שורש אפשרות החטא, שנכלל במעשה בראשית כדי שיהיה בסיס בבריאה לבחירת האדם, אם אין טעם העץ כטעם הפרי אין זה אלא שמצורפות בכלי עוד תועלויות ומטרות לרשות אחרת וזהו שורש עבודה זרה, דהיינו הטעות של שתי רשויות.

## ז. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף צח עמוד א

ואמר רבי אבא: אין לך קץ מגולה מזה, שנאמר ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל וגו'.

## ח. טור אורח חיים - הלכות ברכת הפירות, סימן רח

וי"א ונאכל מפריה ונשבע מטובה ואין לאומרו שאין לחמוד הארץ בשביל פריה וטובה אלא לקיים מצות התלויות בה.

## ט. ב"ח - אורח חיים סימן רח

תימה הלא קדושת הארץ הנשפעת בה מקדושת הארץ העליונה היא נשפעת גם בפירותיה שיונקים מקדושת השכינה השוכנת בקרב הארץ .... ועל כן ניחא שאנו מכניסין בברכה זו ונאכל מפריה ונשבע מטובה כי באכילת פירותיה אנו ניזונים מקדושת השכינה ומטהרתה ונשבע מטובתה:

## י. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף יד עמוד א

תנו רבנן: מעשה ברבי עקיבא שליטא אתרוג באחד בשבט... רבינא אמר: כרוך ותני; לא אחד בשבט היה, אלא חמשה עשר בשבט היה.

## יא. בראשית רבה פרשת בראשית פרשה ה

ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי, יום שנבראו בו גיבורים.... כיון שנברא הברזל התחילו האילנות מרתתים, אמר להן מה לכם מרתתין, עץ מכם אל יכנס בן, ואין אחד מכם ניזוק.

## יב. אלי ויזל - הנשמה החסידית, עמוד 287

רבי אהרן הגדול מקרלין היה אומר: כשחסידים נפגשים, ראוי שילמדו את ספר הזוהר, ויגלו את סודות הבריאה הראשוניים המסתתרים בין דפיו. אם משימה זו קשה מדי עבורם, שיפתחו את התלמוד וילמדו בחברותא - אפילו אם יהיה זה דף גמרא אחד או סוגיה אחת בלבד. כך הם יחזרו אחורה בזמן, אל החכמים, הסופרים, הנביאים ולבסוף אל משה רבנו. אם גם התלמוד אינו נגיש עבורם, שיפתחו את התנ"ך ויקראו את פרשת השבוע על פירושה, וכך יבואו במגע עם האמת הנצחית. אם גם זה קשה מדי, שיספרו איש לרעהו מעשיות חסידיות על האדמו"רים הגדולים ומעשי הצדיקות שלהם. ואם, חס וחלילה, אין הם זוכרים אפילו סיפור אחד, אזי שישירו ניגון חסידי, שהוא כפי שידוע לכל, המפתח לספירות הגבוהות ולקודש הקודשים. אבל מה אם, אבוי לנו, אין הם מכירים אף לא ניגון אחד? אם כך, שיאהבו איש את רעהו.

ויקח יקנץ אלהים את האדם וינחמו בן עדר לעבדה ולשמרה... ויצו יקנץ אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל: ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: ויאמר יקנץ אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו.... ויתאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל: ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו.... ויתרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאנה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ויתקח מפריו ויתאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל.... ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתך לבטלי אכל ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל.... אל האשה אמר הרבה ארבה עיבונך והרבה בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך: ולאדם אמר כי שמעת לקול אשה ונתאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך: וקוץ ודורדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה.... ויאמר יקנץ אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם: וישלח ידו ויקנץ אלהים מן עדר לעבד את האדמה אשר לקח משם:

## ב. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף כ עמוד ב

דאמר ריש לקיש: כל מקום שאתה מוצא עשה ולא תעשה, אם אתה יכול לקיים שניהם מוטב, ואם לאו - יבא עשה וידחה את לא תעשה.

## ג. תלמוד בבלי מסכת שבת דף ל ע"א

דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב הודיעני ה' קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני, אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבוני של עולם, הודיעני ה' קצי! אמר לו: גזרה היא מלפני שאין מודיעין קצו של בשר ודם. ומדת ימי מה היא? - גזרה היא מלפני שאין מודיעין מדת ימיו של אדם. ואדעה מה חדל אני - אמר לו: בשבת תמות. - אמות באחד בשבת! - אמר לו: כבר הגיע מלכות שלמה בנך, ואין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא. - אמות בערב שבת! - אמר לו: כי טוב יום בחצריך מאלף. טוב לי יום אחד שאתה יושב ועוסק בתורה מאלף עולות שעתיד שלמה בנך להקריב לפני על גבי המזבח. כל יומא דשבתא הוה יתיב וגריס כולי יומא, ההוא יומא דבעי למינח נפשיה קם מלאך המות קמיה ולא יכיל ליה, דלא הוה פסק פומיה מגירסא. אמר: מאי אעביד ליה? הוה ליה בושתנא אחורי ביתיה, אתא מלאך המות סליק ובחיש באילני, נפק למיחזי. הוה סליק בדרגא, איפחית דרגא מתותיה, אישיתיק ונח נפשיה.

## ד. משנה מסכת אבות פרק ג

רבי שמעון אומר המהלך בדרך ושונוה ומפסיק ממשנתו ואומר מה נאה אילן זה ומה נאה ניר זה מעלה עליו הכתוב כאילו מתחייב בנפשו:

## ה. בראשית פרק א

ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ונץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו ונרא אלהים כי טוב.